

[Vesterager.]

grundigt op og vise, hvorledes Socialdemokratiet igennem Aarene har stillet sig i mange Hovedspørgsmaal i Skolelovgivningen, hvorledes det er gaaet med Tilsynet, med Forældrenes Indflydelse, og hvorledes de store Udtalelser, der gennem Tiderne er kommet fra socialdemokratisk Side, er strøget Ord til andet.

Derfor kan det ikke nytte, at Ministeren nu vil nagle mig fast til nogle enkelte Udtalelser fra den store Skolekommission, som jo er fremsat under helt andre Forhold og ud fra helt andre Forudsætninger end dem, der gør sig gældende nu i Dag.

Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa alle disse forskellige Ting, for det har jeg simpelt hen ikke Tid til. Jeg skal kun sige, at med Hensyn til Opbygningen af Lovforslaget har jeg i nogen Maade givet det min Anerkendelse og sagt, at der er taget Hensyn ogsaa til de Tanker, vi har kæmpet for i den store Skolekommission. Med Hensyn til Privatskolen staar jeg akkurat paa samme Standpunkt, som jeg har staaet paa gennem Aarene. Men den Maade, hvorpaa den højtærede Undervisningsminister udlægger mit Citat af Professor Frederiksen, er jo ikke rigtig. Det, der er Pointen i hans Udtalelser, var ikke dette, at Barnet kunde blive fri for Religionsundervisningen, men dette, at den kristne Aand raadede i hans Skole.

Spørgsmaalet er det, om det var en kristen Skole eller en Skole med nogle religions-filosofiske Timer. Det var det, jeg stillede Spørgsmaal om. Det maatte den højtærede Undervisningsminister kunne forstaa, hvis han var i Besiddelse af almindelig sund Omtanke. Derfor skulde jeg mene, at der virkelig var Grund til at tage dette frem. Jeg vil værge en saa betydelig Skolemand som Professor Frederiksen mod en Paastand om, at han har villet paatvinge Forældre noget; nej, han vilde gøre Manden opmærksom paa, at hans Barn vilde ikke kunne blive fri for at komme under kristen Paavirkning, hvis han lod Barnet gaa i den Skole, for der raadede den Aand i alle Timerne.

Med Hensyn til en Udtalelse Side 76 i den store Skolekommissions Betænkning vil jeg sige, at den højtærede Ministers Citat er karakteristisk for, hvorledes han læser. Det er saa karakteristisk, for den højtærede Minister ved, at jeg har kun 5 Minutter til min Raadighed, og jeg kan derfor ikke komme ind paa alle de Forhandlinger, der er ført i den Anledning. Hvad staar der? Der staar:

„Deltager et Barn ikke i Skolens Religionsundervisning, paahviler det Forældre eller Værge at drage Omsorg for, at det ikke savner Oplysning om de almindelige moralske Begreber, samt at det, for saa vidt det hører til et kristeligt Trossamfund, faar Kundskab om Bibelhistorien, og Barnet er pligtigt til ved Skolens Aarsprøve at gøre Rede for sine Kundskaber i saa Henseende. Denne Prøve er ikke offentlig, men maa kun overværes af Skolekommissionens Medlemmer, Barnets Forældre og Klassens Lærer i Religion.“

Og saa kommer det afgørende, som den højtærede Undervisningsminister ikke læste op:

„Skønner Skolekommissionen, at Forældrene har forsømt deres Pligt i Henhold til Stk. 1, er Forældrene pligtige til at lade Barnet modtage den fornødne Undervisning i Skolen, Skolekommissionens Afgørelse i saa Henseende kan dog indankes for Undervisningsministeren.“

Men hvad er det for en Skolekommission, man regnede med dengang. Det er en Skolekommission med Sognepræsten som Formand, en Skolekommission, som er sammensat paa en helt anden Maade end den Skolekommission, som vi nu faar. Og det var ud fra de Betragtninger, jeg og mit Parti gik med dertil. Og saa tager den højtærede Undervisningsminister et ganske løsevet Citat af denne Betænkning og tror at kunne skjule alt det øvrige for Tingets Medlemmer og derved at kunne dupere mig, saa jeg falder sammen under denne forfærdelige Kritik. — Nej, den højtærede Undervisningsminister er vant til at optræde i forskellige Roller, baade som Triumfator og som „den tavse Dansker“, men enten han optræder i den ene eller i den anden Rolle, duperer han ikke mig; jeg skal nok vide at forsvare mig over for alle de forskellige Stillinger, han optræder i.

Nu er jeg afskaaret fra at komme ind paa Sagens Enkeltheder, for jeg har ikke Taletid dertil.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen henvendte en Bemærkning til mig, som forbavsende mig meget. Det ærede Medlem sagde nemlig, at man kunde ikke udskrive et Barn af Folkeskolen og sende det i den private Efterskole, og da jeg fra min Plads afbrød og spurgte, hvor det staar i Lovforslaget, sagde det ærede Medlem, at det staar i § 8. I § 8, 2det Stykke, staar der netop — hvis jeg maa have Lov til at citere det —: